

Slovo života

„Vstaňte a nebojte sa!“ (Mt 17, 7)

Keď Peter, Jakub a Ján vystúpili s Ježišom na vysoký vrch, uvideli Majstrovu slávu a počuli hlas Otca, ktorý ho uznával ako Syna.

Stretnúť sa tvárou v tvár s Bohom, ktorý sa dáva spoznať svojmu stvoreniu vo svojej sláve. V strachu padli na zem, ale Ježiš sa ich dotkol a povedal im:

„Vstaňte a nebojte sa!“

Slovo „vstaňte“ je to isté, ktorým evanjelium často vyjadruje zmŕtvychvstanie, podobne ako „nebojte sa“ sú prvé slová, ktoré Zmŕtvychvstalý po pozdrave adresoval ženám pri prázdnom hrobe.¹ Ježišove silné a jasné slová sú teda rozhodným pozvaním k novému životu, ktorý učeníkom umožňuje dotyk jeho ruky.

Aj nás niekedy brzdí náš strach, náročnosť životných skúšok či bezvýchodiskové situácie. Aby sme znovu pocítili impulz vydávať svedectvo, nemôžeme sa spoliehať len na vlastné sily, ale skôr na Božiu milosť, ktorá nás vždy predchádza.

„Kto neprechádza skúškami? Majú podobu neúspechu, chudoby, depresie, pochybností, pokúšenie (...). Desivá je aj materialistická a individualistická spoločnosť, ktorá nás obklopuje, s vojnami, násilím, nespravodlivosťou... V týchto situáciách sa môže vkrádať aj pochybnosť: kam sa poďala Božia láska? (...) Ježiš skutočne vstúpil do každej bolesti, vzal na seba všetky naše skúšky. (...) On je Láska a láska zaháňa každý strach. Zakaždým, keď prepadáme strachu, keď nás dusí bolesť, môžeme

rozpoznať skutočnú podstatu, ktorá sa za tým všetkým skrýva: sprítomňuje sa v nej Ježiš (...), nechajme ho vstúpiť do svojho života. A potom pokračujeme v uskutočňovaní toho, čo chce od nás Boh, vrhneme sa milovať bližneho. Zistíme, že Ježiš je vždy Láskou. A tak mu budeme môcť povedať to, čo učeníci: „Naozaj si Boží Syn!“ (Mt 14, 33).²

„Vstaňte a nebojte sa!“

Kto vo svojom živote zažil stretnutie s Bohom, bol jeho prítomnosťou očarený, dotknutý a jeho slovo ho uzdravilo. Toto božské dobrodružstvo je často sprevádzané svedectvom kresťanskej komunity, ktoré dodáva odvahu vstať a vyjsť zo samého seba preto, aby sme pokračovali v ceste s Ježišom a s bratmi.

Prinášame svedectvo mladej Sýrčanky: „Koncom minulého roka naša krajina prežívala veľmi ťažké obdobie, moje mesto zasiahla vlna chaosu a strachu. Veľmi som sa obávala o svoju rodinu, priateľov aj o samu seba. Uprostred toľkej neistoty som sa snažila pevne držať nádeje v Boha a napriek všetkému zostať silná. Pred týmito udalosťami sme s mladými ľuďmi, s ktorými sa snažím žiť podľa evanjelia, pripravovali niekoľko projektov na podporu rodín v núdzi prostredníctvom potravinových balíčkov a podobné iniciatívy.

Situácia nás však prinútila dočasne pozastaviť všetky aktivity. Po niekoľkých dňoch sa nám podarilo stretnúť sa a na tomto stretnutí sme navzájom medzi sebou pozbierali silu a odvahu. Rozhodli sme sa, že

sa nenecháme premôcť strachom, ale vložíme svoju dôveru v Ježiša a budeme pokračovať v ceste, ktorú sme začali. Vďaka spoločnej viere sa nám podarilo pomôcť viac ako 40 rodinám, ktoré skutočne potrebovali podporu. Uprostred týchto ťažkostí sme pocítili, že vďaka Božej láske a našej jednote skutočne môžeme niečo zmeniť.

„Vstaňte a nebojte sa!“

Keď sme s Ježišom vystúpili na vrch, aby sme sa stretli s Bohom a počuli jeho hlas, môžeme s ním aj zostúpiť, aby „(...) sme sa vrátili na rovinu, kde stretávame mnohých bratov a sestry, ktorých gnavi únava, choroby, nespravodlivosť, nevedomosť či materiálna a duchovná chudoba“.³

Môžeme trpieť a byť zmätení aj ako kresťanská komunita, ale toto Slovo nás povzbudzuje, aby sme sa dali spoločne do pohybu a všetkým prinášali „plody skúsenosti, ktorú sme nadobudli s Bohom, a tak sa podelili o milosť, ktorú sme prijali“.⁴

*Spracovala Letizia Magriová
a tím Slova života.*

¹ Mt 28, 10; porov. 28, 5.

² Chiara Lubichová, Slovo života august 2002, tamtiež, Slová života, editor Fabio Ciardi, (Opere di Chiara Lubich 5), Rím, Città Nuova, 2017, s. 664-665.

³ Porov. pápež František, Anjel Pána, 16. marec 2014.

⁴ Tamtiež.